

*Nemysli si pořád,
že musíš všechno prožít,
stačí jen pozorovat.*

Karel Čapek

PÉŤA

Slunce se naklání nad obzor, ale jeho paprsky se stále hřejivě dotýkají našich těl. Je krásný červencový den, den uprostřed prázdnin, které trávíme na Pardoubku. Pláže jsou pokryté čerstvě navezeným pískem, na kterém necháváme spočívat naše spoře oděná těla a pozorujeme nádhernou okolní krajinu: kopcovitou Brtev, zalesněnou Hůru s Malými Nebesy i Údolíčkem, vidíme Popluž i Schánielovu vilu.

Jsmo trochu unaveni sluncem, a tak jako z velké dálky slyším volání:

„Pěťo, Pěťo, pojd' sem! Pojd' honem! Pojd' si pro banán!“

Je tu plno maminek s malými dětmi, a tak zvědavě pootočím hlavu, abych zahlédla malého Pěťu s jeho starostlivou maminkou. Dlouho nikoho nevidím, a proto si nasazuji sluneční brýle, abych nemusela tupě mžourat do jasného letního sluníčka.

Jaké je však moje překvapení, když místo malého neposedného klučiny se pro maminčinu pochoutku valí mladý obtloustlý pán s červenými líci, osmahlým tělem a s cigaretou v ústech! Retko brzo típá a s velkou chutí se pouští do banánu. Sní také pár sušenek, které zapije několika doušky kávy z termosky a pak si jde zaplavat.

Udělá několik temp vpřed, potom se jako hroch potopí a znovu vykoukne na hladinu, uhladí si prořídle vlasy a plave dál, až k palubě uprostřed rybníka. Pak se stejným tempem vrací zpět na pláž. Opatrně vylézá z krásně průhledné vody, oklepe se a chvíli postojí na prosluněné hrázi, kam k němu přichází jeho mladě vyhlízející maminka s ručníkem v ruce, který mu podává.

„Na, Pěťo, otři se!“ povídá.

Tato nerozlučná dvojice dlouhá léta patřila ke stálým bělohradským návštěvníkům. Jejich příjezd ohlašoval, že bělohradské léto právě začíná! Začíná na Pardoubku, jehož zašlá sláva byla obnovena na začátku osmdesátých let...

Tehdy a ještě o mnoho let předtím i později sem každé léto Baďurovi přijížděli. Pěťa plaval, jedl a občas si zašel zahrát do Bažantnice tenis.

A nostalgicky říkával:

„Ještě že je tady ten tenis. Ještě že je tady ten Pardoubek!“

Často jste ho také mohli zahlédnout, jak po městě drandí na své motorové koloběžce nebo jak na své malé, nádherně kapotované červenobílé padesátce Yamaze objíždí bělohradské okolí. Kam přijel, tam byl vždycky středem pozornosti místní omladiny a motocyklových nadšenců.

Přijede-li Pěťa do Bělohradu zas, vězte, že léto právě začíná.

